

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Tscherning: Jeg har ikke begjært Ordet; thi jeg har ikke mere noget Haab om at blive forstaaet.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Jeg troede, det var Noget, der var slaaet fast, da Regjering, Lands-thing og Folkething i en Række af Aar have erkjendt, at enhver Bevillingsbestemmelse er en Deel af Finantsloven, og naar man taler om Finantsloven, taler man om, hvad der er bevilget ved særegne Bestemmelser. Det har været en Talebrug, som det forundrer mig, at den ærede Rigsdagsmand ikke kjender eller ikke vil anerkjende. Naar den ærede Rigsdagsmand siger, at det skal opføres paa næste Finantslov, paastaar jeg, dersom hans Raisonnement er rigtigt, at dette ikke behøves. Kunne Pengene bruges eet Aar, uden at være bevilgede, kunne de ligesaagodt bruges i flere Aar, og man kan ligesaagodt stride mod Grundloven flere Aar som eet Aar. Kan en Minister sige: For det første Aar har jeg Ret til at bruge Pengene uden Bevilling, maa han kunne sige det med samme Ret i Fremtiden. Han vil bestandigt kunne sige: Det er jo Rigsdagens Mening ved at give Loven, at Pengene skulle bruges, og jeg behøver derfor ikke nogen anden Bevilling.

Gad: Jeg maa paastaae imod den ærede Rigsdagsmand, at vil man holde sig til det Formelle, saa vil det, hvad jeg allerede tidligere har udtalt, være nødvendigt at sætte en saadan almindelig Bevillingsparagraph ind i Finantsloven, thi jeg kan ikke blive overbevist om, at naar der staaer i Grundloven, at Finantsloven skal først forelægges i Folkethinget, at man da kan vende dette om og sige, at naar en Lov først forelægges i Folkethinget, kan den derved blive en Deel af Finantsloven, og derved udgaaer hele Raisonnementet. Vil

man tage det strengt formelt, maa man have en saadan Paragraph ind i Finantsloven, ellers maa man, naar man ikke kan faae en Tillægsbevilling, blive nødt til at hjælpe sig paa den Maade, som man maa ved mange Udgifter, nemlig lade Ministeren afholde dem paa sit Ansvar, idet Thinget fornødtigvis ikke kunde vedtage Love i samme Session, som Finantsloven var vedtagen, uden at ønske dem fatte i Kraft. Thi hvis man ikke gjorde det, var det en let Sag at tilkjendegive det paa en anden Maade. Det var ogsaa Grunden, hvorfor jeg ikke før besvarede flere af den ærede Ordførers Betragtninger, da han gaaer ud fra en anden Forudsætning end jeg.

Ordføreren: Jeg maa dog bemærke, at jeg har paastaet netop det Modsatte. Overfor jeg eller nogen Anden, der forsvarede denne Paragraph, har nogensinde paastaet den Urime- lighed, at Sætningen i Grundloven kunde vendes om. Det er en Taabelighed, som det aldrig nogensinde kunde falde mig ind at paastaae.

Sable: Den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad) har i sit Foredrag fremsat en heel Deel løse Paastande og deriblandt flere, som det er mig umuligt at forstaae; men jeg kan ikke see, at der i hans Paastande ligger noget Beviis. De Herrer vide, at naar der er et Overslag, maa det omfatte Alt. Man kan ikke sige, at Finantsloven er fyldestgjort, naar den ikke har taget Hensyn til alle Udgifter. Nu kan der komme nogle til; men saa maa man for disses Vedkommende hjælpe sig med almindelige Overslag og see at bringe dem i Forbindelse med Finantsloven. Hensigten med, at Finantsloven først behandles her, har kun været den, at skaffe tilveie et fuldstændigt Overslag over alle de finantsielle Udgifter, som kunne indtræffe i Aarets Løb. Derfor have ogsaa de Mænd, der have arbejdet paa at bringe Finantslovens Udvikling frem her i Landet, søgt ved alle de Midler, de kunde, at bringe Grundlovens Ord til Virkelighed.